

MARIUS BERCEA

NOWHERE MAN IN NOMAN'S LAND

Picturile lui Marius din "Toți credeam că va fi simplu" sunt lucrări care ne desfășoară multiplele spectacole ale încercărilor de evadare din seriozitate, ale unui dionisiac contemporan, poate standardizat și in-format de media, dar cu nimic mai puțin terapeutic - măcar la nivelul unui substrat intențional inconștient - ale refugierilor febrile, triumfale sau angoasate, ale necesarei și doritei distracții a noastre cea de (mai) toate zilele. Dar sunt, pe de altă parte, lucrări care vorbesc despre speranțe și morți, despre expectanțele imprecise din zilele în care fereastra nu dă spre nici o priveliște, în care par să ni se fi repartizat camere cu vedere spre nimic (fie acesta nimicul agitat stradal, fie cel indiferent și rece peisagistic) sau despre sentimentul de neliniște și necuantificabilă bucurie produs, poate mult prea rar, de ocurența neașteptată a sensului în cotidianul de obicei implacabil plictisitor, exasperant repetitiv și înghețat în lipsa lui de...sens.

Văzute într-o asemenea perspectivă, lucrările sale ajung să contureze, să descrie ceea ce ar putea fi desemnat, oarecum paradoxal, ca autobiografie impersonală. Autobiografie posibilă și dramatizată a unuia / unor personaje pe care mulți dintre potențialii sau actualii spectatori le pot resimți ca fiindu-le atât de cunoscute și proprii tocmai pentru că se pot cu atâta ușurință recunoaște în ele, odată ce le-au descifrat, pentru că le amintesc de ipostaze ale propriului lor ego inclusiv social constituit, ipostaze trăite sau visate, acerb dorite sau temute. Ca majoritatea dintre noi, figurile umane pe care le construiește pe pânză Marius nu sunt eroi, nici măcar nu explicitază vizual o aspirație anti-eroică decis asumată. Mai degrabă, "oamenii" lui, în primul rând ocurențe controlate cu lejeritate și prospețime ale unei suprafețe cromatice rafinat prelucrate, sunt obiective ale unui focus randomizat, care nu caută să releveze identități portretistice, ci să contureze posibilități identitare expresiv ipostaziate.

Din punctul de vedere al potențialului semantic al unei vizualități cu valențe discursive, dar, din fericire, niciodată strict reductibilă la discurs și la conceptualizare searbădă, epigonică și redundantă, lucrările lui Marius Bercea sunt concomitent mai mult și mai puțin decât o narațiune. Povestea există, dar farmecul nu este dat de poveste, pentru că ea se conturează voit ca una, la urma urmei, banală. Senzualitatea proaspătă dar rafinată a

MARIUS BERCEA, Do not disturb, ulei pe pânză, 30x30cm

suprafeței picturale, pe de altă parte, obligă narativul să asume note lirice, iz melancolic și chiar accente hedoniste, care în final îl transced.

Picturile sale sunt concomitent mai mult și mai puțin decât o parabolă: caracterul general și ilustrativ al traseului propus impersonalului personaj potențial pot fi privite ca alcătuind un șir de episoade cu aspect paradigmatic, matricial. Dar perfecta verosimilitate a unui cotidian și uzualul ce se poate regăsi în întreaga țesătură narativă ferește pictura de neplăcutul didacticism al exemplarității și de solemnitatea rigidă a vreunui existențialism siropos și prețios.

Imaginile produse și propuse de către Marius sunt concomitent mai mult și mai puțin decât o dramă: potențialul tragic al unei duble condiționări, metafizice și sociale,

capabile să ducă personajul spre distrugerea radicală, poate fizică, poate simbolică, există. Dar ludicul și / sau comicul, care în unele cazuri aduc aminte de umorul subtil, chiar dacă negru, al spațiului britanic și care caracterizează structural una sau alta dintre situațiile picturale configurate, minimalismul evenimential al acestora (excellent dublat, în unele lucrări, de un minimalism plastic de factură aproape grafică) amintesc permanent și oarecum pervers că orice dramă devine nesemnificativă și se poate transforma în pretext dacă e privită de la o distanță suficient de mare.

Pictura ca distanță ce face suportabilă proximitatea, imaginea ca pretext de a transforma ego-ul în alter ego? Probabil...

Bogdan Iacob

MARIUS BERCEA, To choose, ulei pe pânză, 30x40cm

MARIUS BERCEA, Kidnapping, ulei pe pânză, 30x40cm